

אוצר: ציקי אייזנברג
8.2.18-3.318

מארק ישאייב / ציקי אייזנברג איילת השחר כהן /
ורה קורמן / אסף הינדן לירון טור כספא

תל / Barrow /

היא מתחפשת לגבר לטיני, הלקוח מן המרכיבים הביוגרפיים- ביולוגיים של קורמן ובו זמנית מתחפשת לגבר ערבי, מזרח תיכוני, מקומי. כך שוזרת קורמן את בחינת הזהויות הפוליטית-לאומית והאישית-מגדרית יחד. חוט נוסף בשזירה המורכבת הוא הרקע לביצוע השיר, קורמן מבצעת את השיר במרחב הביתי האישי, כמו מבקשת לחבר בין הזהויות השונות בשיר מקומי המדבר על אהבה וסובלנות.

לירון טור כספא מתרגמת זיכרונות מצולמים לאובייקטים פיזוליים, אסמבלאז'ים. התרגום של התצלום בחזרה לאובייקטים אינו ישיר אלא יוצר חיבורים פואטיים בין חלקים שונים של התצלום והזיכרון. כך מציגה טור כספא פסל המתייחס לתצלומי משפחתה, הארגו הופך לרהיט המצופה בסדין ממיטת סבתה. הארגו-מיטה הופך בהצבה לבית אליו יש לטפס או שממנו ניתן לרדת, לברוח. ובו בזמן מעמעם החבל את הזיכרון והופך אותו לסמל לא נגיש. מבט קרוב יגלה דבורה חנוטה המחוברת לחבל. הדבורה כמו מעוררת ציפייה להתרחשות לחזור לחיים במקום להיות סט של סמלים קפואים.

בסדרת התצלומים סדר חדש / אנטומיה של חלל מציגה **איילת השחר כהן** עבודות מתוך סדרת קולאז'ים ידניים. הקולאז'ים מתארים חלים ציבוריים פנימיים וחיצוניים בהם ממשיכה איילת השחר את חיפושיה אחר זהות אוטוביוגרפית. המבנים אותם מייצרת איילת השחר הם מבנים מבוכיים, חסרי אוריינטציה ומקום הם נעים בין זיכרונות ובין מישורי זמן. עבודות נוספות מסדרת מחנות טבע הן תצלומים ישירים, אך גם בהם ניכרת השכבתיות היוצרת מעין מרחב ביניים כמעט סוריאליסטי, מציאויות שונות זולגות לתוך הדימוי באמצעים של השתקפויות וצבע. אלו נראים מחד כתצלומי מזכרת או תצלומי מקומות מטיול משפחתי, אך שוב ושוב נוצרת הפרעה ממסכת ומלאכותית במרחבים הללו המסיטה אותם מהתצלום המתייר אל עבר ממד אחר, נפשי.

מקורה של סדרת העבודות תל אותה יצרתי עבור התערוכה היא בתצלום של צלם לא ידוע בו רואים זוג עם ילדה הולך בחולות. מאחורי הזוג נראים שיכונים בבניה. הגבר מחייך חיוך רחב והילדה הנישאת על ידי אמה מישירה מבט אל המצלמה. את התצלום הזה המתאר בו זמנית רגע משפחתי מיוחד (האם הלכו לראות את דירתם בבניה?) ניתן גם לקרוא כשבר בין בני הזוג, במבטים השונים, בנתק בתוך הקומפוזיציה. את הליכתם אל הדירה בחרתי להחליף בהליכה אל חוף הים שהרי החול הוא אותו החול עם אותם סימני טרקטור או ג'יפ. הפעם שמיכת הפיקה, הביתית מפרידה בין בני הזוג.

אלבום המשפחה בנוי היה כתל של שיאים, דפים מלאי שכבות של אירועים. לא היו בו רגעי יום יום, לא הייתה בו שגרה. העבודות המוצגות בתערוכה מבקשות לחשוב את הזיכרון כמרחב של שיגרות, של היום יום ולפרק אותו לשכבות השונות, לחפור בתוך התל על מנת לגלות את השכבות לגלות את השגרה העומדת בבסיס האירועים.

ציקי אייזנברג

המחשבה אודות התערוכה הגיעה מתוך השיטוט והחיפוש בחומרים מצולמים שונים, ארכיונים, מגזינים ואלבומים פרטיים, חלקם אנונימיים וחלקם אישיים. חיפוש זה שמטרתו ליצור ולאסוף חומרים לעבודת הסטודיו השוטפת הביא אותי אל האלבום המשפחתי. נראה כי האלבום המשפחתי הוא מוצר נכחד, אחד השרידים האחרונים של העידן האנלוגי. את קופסאות הנעליים המלאות בתצלומים מודפסים החליפו תיקיות המחשב ואת אלבומי הכיסים או ההדבקה החליפו ספרי 'לופה'. הדיגיטלי החליף את האנלוגי. הוירטואלי את החומרי.

אלבום המשפחה דמה לתל, כמו התל היה שכבתי, שכבה מסתירה שכבה, אירוע מסתיר אירוע, את התמונות ממסיבת הפורים מסתירות התמונות מהטיוול המשפחתי ואת אלו הסתירה תמונה שהשתרבה אליו בטעות, ממקום אחר, מזיכרון אחר. כך הזיכרון המשפחתי הלך ונבנה כתל, שכבות מסתירות-מוחקות וחושפות את הקודמות להן ממש כמו בקולאז' – הדבקה והסתרה. התערוכה מבקשת לחשוב אודות הצילום של הביתי ושל המשפחתי כצילום קולאז', כזה שעוסק בבסיסו בחיבורים בין חלקים שונים, בהסתרה ובהדבקה.

מארק ישאייב מוזהה עם הצבות צילומיות מורכבות בהן הוא מצלם דיוקן וחלל, מדפיס אותם לממדים גדולים ומצלם שוב במרחב הבוחן את הקשר בין המרחבים השונים ביחס לרעיונות ציוריים, פיזוליים וצילומיים, כך בעבודתו היא חיכתה לי עם פרחים בה בוחן ישאייב את המרחב הביתי, בעבודתו מוצג תצלום דודתו של האמן עומדת, מאחורי שולחן עמוס בפרחים, פניה מוסתרים. התצלום מוצב בתוך חלל ביתי פחות לצד תצלום עבודתו של ורמיר 'נערה קוראת מכתב'. מערך ההסתרות והשכבתיות ביצירה מייצר אווירת חוסר התמצאות ובו זמנית הקבלה וחיבור בין הסיטואציות – זו של האשה המבוגרת וזו של הנערה ההולנדית מצוירו של ורמיר. לצד עבודתו הפיזולית-צילומית המורכבת מציג ישאייב שני תצלומים המצולמים בצילום ישיר, של אביו ושל אמו. שתי הדמויות מוסתרות – במפה ובווילון.

אסף הינדן מציג תצלום של גובלן, על מסגרת הגובלן מונחים/ מודבקים תצלומי משפחה, הצילום הישיר מייצר השטחה בין השכבות השונות והן מתאחדות כולן לשכבה אחת בה שרידים מתקופות שונות ותרבויות שונות מתחברת באותו מישור. בעבודה נוספת מציג הינדן וידאו בו מתבצע דפדוף באלבום המשפחתי. אופן הצילום מזכיר תיעוד בווידאו של סקירת ספרי צילום (רקע ירוק ניטרלי, ספר במרכז הפריים) אך מבט נוסף יגלה כי זהו אלבום משפחתי טעון המכיל תיעוד משפחתי היסטורי, כך שנגלה באלבום זה מסמכים החתומים בצלבי קרס ותצלומים משנות ה'30 ו ה'40 בגרמניה.

בעבודת הוידאו נסה לזכור אותי ורה קורמן מבצעת ליפ-סינק לחלק מהבית הראשון ביצירה 'הוואיל טאפקיריני- "נסה/י לזכור אותי/ אל תשכח/י אותי" (בתרגום חופשי) של הזמר והשחקן המצרי עבד אל חלים חאפז. קורמן מבצעת ליפ-סינק תוך שהיא בוחנת מרכיבים שונים בזהותה, מחד